రిలేషన్‌షిప్స్

ఒంటరితనాన్ని తోడెయ్యండి

**మలిసంధ్యలో... 'ఒంటరితనం' ఒక్కటే తోడుగా ఉంటుంది!
రెక్కలొచ్చి పిల్లలు ఎగిరిపోతే... ఒంటరితనం.
రిటైర్మెంటొచ్చి ఫైళ్లు ఎగిరిపోతే... ఒంటరితనం.
జీవిత భాగస్వామి 'సెలవు' తీసుకుంటే... ఒంటరితనం.
తోచని సాయంత్రాలలో... సంజెవేళ ఒంటరితనం.
పరామర్శకైనా తెల్లారని వాకిళ్లలో... ఒంటరితనం.
ఎంత కాంతినిచ్చే దీపానికైనా - నీడ అనే తోడు ఉంటుంది.
ఎంత గొప్పగా బతికినవాళ్లకైనా - నీడలాంటి తోడొకటి అవసరమౌతోంది.
అలాంటి ఒక తోడును కోరుకుంటున్న పెద్దలతో...
ఈవారం మన 'రిలేషన్‌షిప్స్'**

మలిసంధ్యలో ముచ్చట్లు.... సి.సి.ఐ సభ్యుల సమావేశం

మునుముందు ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటుందో, పిల్లలు ఆశ్రయం ఇస్తారో లేదో, చివరి మజిలీ ఎంత కఠినంగా ఉండబోతోందో... దేహం తుది విశ్రాంతికి సిద్ధమవడానికి చాలా ముందుగా వెల్లువెత్తే ఇలాంటి సందేహాల జాబితాకు అంతుండదు. అందుకే జీవితంలో అతి కష్టంగా దాటే దశ ఏదైనా ఉంటే అది వృద్ధాప్యం

భావి జీవితపు సందేహాల సుడి'గండం'లాంటి వృద్ధాప్యం, భరించలేని శిక్ష లాంటి ఒంటరితనం... రెండూ కలిపి మోయాల్సి వస్తే ఎంతో దుర్భరం...అంతకు మించి దినదినగండం... అందుకు ఎన్నో ఉదాహరణలున్నాయి. వృద్ధాప్యాన్ని ఒంటరి తనాన్ని కలగలిపి ఎందరో రాస్తున్న కఠిన పరీక్షలు మన ముందే ఉన్నాయి.

ఒకరోజు...

''అర్ధరాత్రి... ఒంటిగంటవుతుందేమో... బాగా తాగి వచ్చాడు. తలుపులు దబదబా బాదుతున్నాడు. ఇష్టం వచ్చినట్టు వాగుతున్నాడు. భయం వేసింది. తలుపు తీస్తే చంపేస్తాడేమోనని వణుకు పుట్టింది'' అంటూ చెప్తున్నపుడు ఆ అరవై అయిదేళ్ల వయసు వ్యక్తి కళ్ల నిండా ఆర్తి... ఆయన చెప్పిన సంఘటనలో తాగి వచ్చింది వేరెవరో కాదు. సాక్షాత్తూ ఆయన చిన్నకొడుకే.

ముగ్గురు కూతుళ్ల పెళ్లిళ్లు చేసేసి శేషజీవితాన్ని హాయిగా కొడుకు దగ్గర గడిపేద్దాం అనుకున్న కుటుంబరావు దంపతులకు కొడుకే కొరివిలా మారాడట. తాగుడుకు బానిసై అష్టకష్టాలు పెడుతుంటే... భార్య ఉన్నప్పుడు ఎలాగోలా ఓర్చుకున్నా... ఎనిమిదేళ్ళ క్రితం ఆమె చనిపోవడంతో ఆ కాస్తంత ప్రశాంతత కూడా దూరమైపోయింది ఆయనకి. '' కొడుకు పెట్టే బాధలు పడలేక... పోలీసు కేసు పెట్టాను'' అంటూ ఆవేదనగా గుర్తు చేసుకున్నారు హెచ్ఎమ్‌టిలో పనిచేస్తూ రిటైర్ అయిన కుటుంబరావు. పెళ్లిళ్లయిపోయి విదేశాల్లో భర్తలతో మంచి జీవితాన్ని గడుపుతున్న ముగ్గురు కూతుళ్లకూ తండ్రి పరిస్థితి మీద సానుభూతి ఉన్నా... అంతకు మించి ఏమీ చేయలేని పరిస్థితి. చుట్టూ ఎందరున్నా ఒంటరితనం మాత్రమే తోడుగా మిగిలిన కుటుంబరావుకు ఒక జీవిత భాగస్వామి కావాలి. కాని డెబ్బైకి చేరువవుతున్న వయసులోని వ్యక్తికి తోడు కావడానికి ఎవరు ముందుకొస్తారు?

ఓ సమాధానం... సిసిఐ

కంపానియన్ క్లబ్ ఆఫ్ ఇండియా(సిసిఐ)... కుటుంబరావు తరహాలోని ఒంటరి జీవితాలకు ఓ సమాధానం. ముంబైకి చెందిన కుమార్ స్థాపించిన సంస్థ ఇది. అరవై ఏళ్ల వయసులో భార్యను కోల్పోయిన మామగార్ని, ఆయన పడుతున్న అవస్థల్ని చూసిన కుమార్.. అతి కష్టం మీద బంధువులను ఒప్పించి మామగారికి మరో పెళ్లి చేయగలిగారు. ఆ సమయంలో పెద్ద వయసులో ఒంటరిగా మారిన స్త్రీ, పురుషులు ఎదుర్కొనే సమస్యలపై ఆయనకు అవగాహన ఏర్పడింది. ఆ ఆలోచనల నుంచి రూపుదిద్దుకుందే ఈ కంపానియన్ క్లబ్ ఆఫ్ ఇండియా.

ఏభై ఏళ్లు దాటి, ఒంటరిగా ఉన్న స్త్రీ పురుషులకు ఈ సంస్థ సభ్యత్వం ఇస్తుంది. సభ్యుల్లో ఎవరైనా సరే ఒకరికి ఒకరు నచ్చి పెళ్లి చేసుకోవాలన్నా, కలిసి సహజీవనం చేయాలన్నా, కేవలం స్నేహితులుగా ఒకే ఇంట్లో నివసించాలన్నా... ఈ సంస్థ అందుకు అవసరమైన సహాయ సహకారాలు అందిస్తుంది. అదే విధంగా సీనియర్ సిటిజన్స్‌కు సంబంధించిన సమస్యలపై కూడా ఉద్యమిస్తుంది. ఈ ఏడాది జనవరిలో ప్రారంభమైన సిసిఐ... వేగంగా విస్తరిస్తోంది. ప్రస్తుతం దాదాపు 1000 మంది సభ్యులతో నాసిక్, పుణె తదితర నగరాలతో పాటుగా మన హైదరాబాద్‌కు సైతం తన కార్యకలాపాలను విస్తరించింది.

''ఏభై ఏళ్లు పైబడ్డాక దురదృష్టవశాత్తూ జీవిత భాగస్వామి దూరమైతే మరో తోడు వెతుక్కోవడానికి ఇపుడు వయసు ఏమాత్రం అడ్డుకాదు. ఎందుకంటే ఏభై దాటినా చాలా మంది సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులే. వారు మిగిలిన జీవితాన్ని స్తబ్దుగా గడపాలనుకోవడం లేదు'' అని హైదరాబాద్‌లో కంపానియన్ క్లబ్ కార్యకలాపాలకు సారథ్యం వహిస్తున్న రాజేశ్వరి అన్నారు. గత కొంతకాలంగా సీనియర్ సిటిజన్స్‌కు సంబంధించిన సమస్యలపై తన వంతుగా కృషి చేస్తున్న ఈ రిటైర్డ్ టీచర్ సిసిఐ ఆశయాల పట్ల ఆకర్షితురాలై ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు సంబంధించిన బాధ్యతలను స్వచ్ఛందంగా తలకెత్తుకున్నారు. ఆమె ఆధ్వర్యంలో ఇటీవల హైదరాబాద్‌లో నిర్వహించిన సమావేశానికి మంచి స్పందన వచ్చింది. ఇందులో పలువురు సభ్యులుగా జేరారు. తమ ఒంటరి సమస్యలపై గళం విప్పారు.

మాకొక తోడు కావాలి...

''వయసులో ఉన్నప్పుడు అలాగే అంటావులే... వయసు మళ్లాక తెలుస్తుంది, ఇంకో మనిషి అవసరం ఏమిటో''... పెళ్లి వద్దంటూ వాదించే వారికి నచ్చచెప్పేందుకు చాలా కాలం నుంచి వాడుకలో ఉన్న ప్రబోధం ఇది. సిసిఐ సభ్యుల అనుభవాలు దీనిని నిరూపిస్తాయి. ''నాకు పిల్లల్లేరు. పదేళ్ల క్రితమే భర్త చనిపోయారు. అప్పటి నుంచి ఒంటరిగా ఉన్నాను. పనివాళ్లున్నా ఎప్పుడూ మన దగ్గర ఉండరు కదా. రాత్రి పూట వర్షం వచ్చినా, పిడుగుల శబ్దం విన్నా... చాలా భయంగా అనిపిస్తుంది'' అంటారు హైదరాబాద్ లోని బర్కత్‌పురలో నివసించే సుగుణాదేవి. ఆమెకి ఇపుడు ఎనభై ఏళ్లు. ఎవరి సాయం లేకుండా పనిచేసుకోగలిగినంత ఆరోగ్యంగా ఉన్నా... చివరి మజిలీలో 'నా' అనే మనిషి తోడు కోసం ఆమె తపిస్తున్నారు. '' ఇక ముందు కూడా శేషజీవితాన్ని సమాజసేవలో గడుపుదామనుకుంటున్న నాకు అన్నిటా అండగా ఉండే మనిషి కావాలి నాయనా... అది మరో మహిళైనా పర్లేదు'' అంటారామె.

పెద్ద వయసు అంటే అనుభవాల సారం. ముఖ్యంగా ఆలోచనలు పంచుకోవడానికి, ఆవేదనను దించుకునేందుకు ఆ వయసులోనే తోడు చాలా అవసరం. ''నాకు నా భావోద్వేగాలను పంచుకునే ఒక మనిషి కావాలి'' అని రిటైర్డ్ బ్యాంకర్ దుర్గానాగేశ్వరరావు అంటారు. గత ఏడాది మేలో భార్యా వియోగానికి గురైన ఈ అరవై మూడేళ్ల సీనియర్ సిటిజన్‌కు... వంటకి కుక్, ప్రయాణానికి డ్రైవర్... పెళ్లయి విదేశాలలో స్థిరపడిన పిల్లలు... ఇలా అందరూ ఉన్నారు. దానితో పాటే భరించలేని ఒంటరితనం కూడా. '' ఆధ్యాత్మికపరమైన యాత్రలు చేయాలని, ఎప్పటి నుంచో అనుకుంటున్న కార్యక్రమాలు పూర్తి చేయాలని... ఇంకా నాకెన్నో ఆలోచనలు, ఎన్నో ఆశలు. వీటికి తన వంతుగా సాయపడే ఓ తోడు కావాలి. అది మరో పెళ్లితో కావచ్చు. లేదా సహజీవనం కావచ్చు'' అంటూ చెప్పారాయన.

పరిణతి చెందిన ఈ వయసులో వాంఛల కన్నా వాస్తవికతకే ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. ఏభై దాటాక ఒంటరి జీవితానికి వీడ్కోలు చెబుదామని అనుకుంటున్న వీరంతా... తాత్కాలిక సుఖాల కోసం తాపత్రయపడే అపరిపక్వ దశను ఎప్పుడో దాటేశారు. అందుకే తాము కోరుకుంటున్నది ఒక సాంత్వన... ఒక సాహచర్యం... మాత్రమే నని వీరు స్పష్టం చేస్తున్నారు. ''భర్త చాలా కాలం క్రితమే చనిపోయారు. పిల్లల్ని పెంచడం, విద్యాబుద్ధులు నేర్పించడంతో కాలం గడచిపోయింది.'' అంటారు పోలీస్‌శాఖలో ఉద్యోగం చేసి రిటైరైన హరిప్రియ. ''కొన్ని రోజుల క్రితం తిరుపతి వెళదామనుకున్నా. ఎవరికీ తీరిక లేదు. ఒక్కదానినే వెళ్ల బుద్ధికాక మానుకున్నా'' అంటున్న హరిప్రియ. తన వయసుకన్నా పదేళ్లు తక్కువగా కనిపిస్తారు. తాను ఈ క్లబ్‌లో చేరడం ద్వారా ఒక మంచి స్నేహాన్నే తప్ప మరేమీ కోరుకోవడం లేదని చెప్పారు.

ఒంటరితనం సమస్యను ఎదుర్కొంటున్న వీరంతా ఒక వేదిక మీదకు వచ్చి పరిష్కారాన్ని వెతుక్కుంటున్న తీరు వైవిధ్యంగా ఉంది. పెళ్లయిన ఒక్క పూటకే విడాకుల బాట పడుతున్న దంపతులకు కనువిప్పులా ఉంది. మనిషికి మనిషిని మించిన తోడు ఎక్కడా, ఎందులోనూ దొరకదని, అంతకు మించిన భాగ్యం మరేదీ లేదని మరీ మరీ చెప్తున్నట్టుంది.

-ఎస్.సత్యబాబు,
సాక్షి ఫీచర్స్ ప్రతినిధి
ఫొటోలు: ఎస్.ఎస్.ఠాకూర్

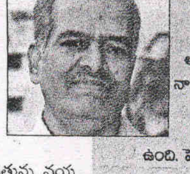

పెళ్ళికోసం కాదు...

పిల్లలు పెళ్లి చేసుకుని సెటిలైపోయారు. నా భార్య ఇటీవలే కేన్సర్‌తో చనిపోయింది. అప్పటి నుంచి మానసికంగా ఒంటరితనం. నా భార్య పేరిట ఒక హాల్‌ని నిర్మించి యోగా తరగతులకు ఉచితంగా ఇచ్చాను. ఇంకా ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు చేయాలని ఉంది. పెళ్ళికోసం కాకుండా వయసుకు తగ్గ తోడు కోసం ఈ క్లబ్‌లో చేరాను.

- బి.పి.ఆర్ శర్మ, రిటైర్డ్ ఎల్‌ఐసి అధికారి

మార్గదర్శకంగా...

ఒంటరి వృద్ధుల్లో పెళ్లి చేసుకుని జంటగా మారాలనే ఆశ ఎందరిలోనో ఉండవచ్చు. అయితే సమాజం ఏమంటుందో, ఇది తప్పో రైటో అనే అనుమానంతో సందేహిస్తూ ఉంటారు. వీరికి మార్గదర్శకత్వం చేయడానికే సిసిఐ ఏర్పాటైంది. ఈ సంస్థలో సభ్యులు కావాలనుకుంటే ఫోన్: 8106367014లో నన్ను సంప్రదించవచ్చు.

- రాజేశ్వరి